

17
No. 10
Pajeri

1.

Na Poljani.

Romantični govori v III delu ~~knjige~~

pisal

—
Ljucar

20.iii.16. ob 6^h zj.

breke:

Poljanec, gostilničar na Poljani.

Lenka, njezora hči.

Samuel, kovářar

Rahel, njezora hči

Pero,

boljars,

Košturnor šabija,

šlinarja Jernej,

Jelka, natakarica na Poljani

Štajnski

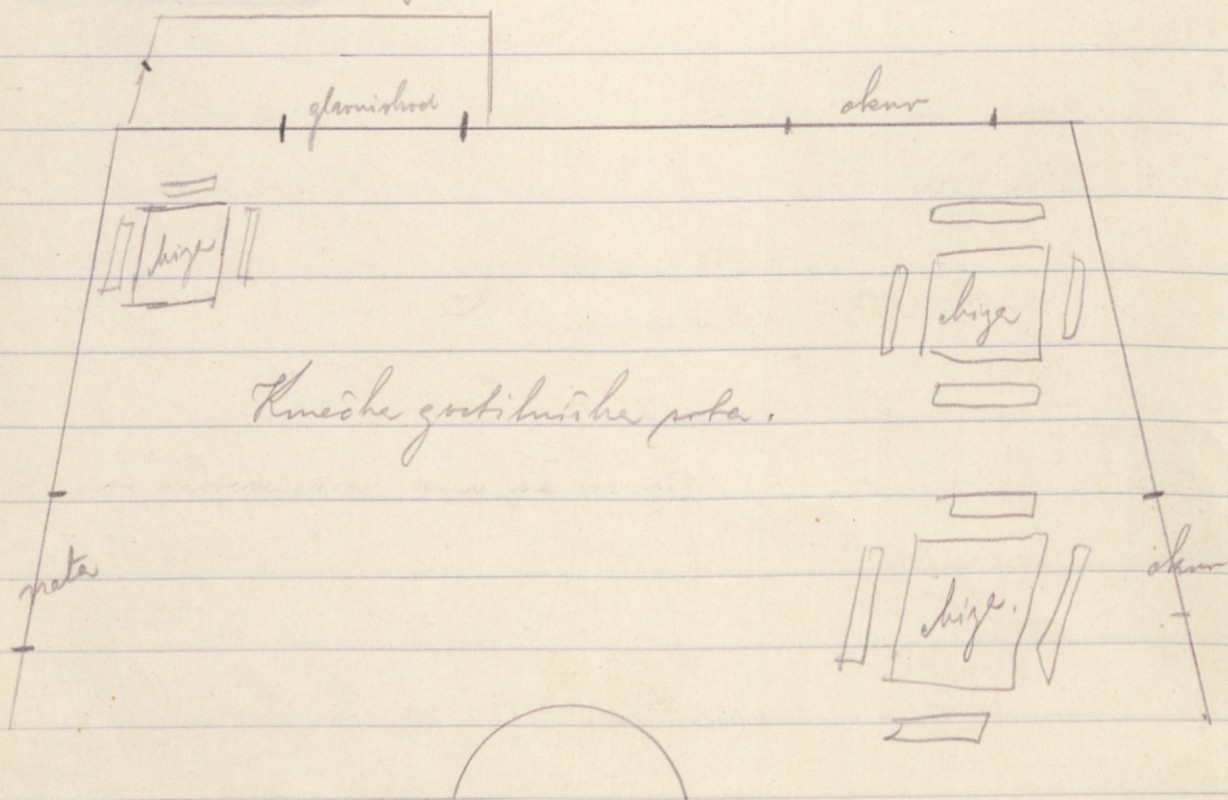
Gostje.

∴

Scenerija vseh teh dejavnih enakov.

Lesno in koro od gledalca.

Ozadje: sklo oddeljen gozd.

Dejavnje se, vidi v preteklosti na Poljani in njez mine med prvine in drugim dejavnje ena nje, med drugim in kmetim nebej, vseh 18 let.

I.

1. prizor.

Poljane, Lenka, Gogjar, Rehel in gostje pri mize, ~~peru~~

(Predur se drigne zastav je čuti kako navolno pravi.)

~~(Peru)~~

Ko u drigne zastav,
(~~ob hrušču pravi je silopi Peru in pastel pri mizi, ho se podeli stigi~~
~~a medino in hrušču pravi)~~

Peru: Dobra večer!

Tri: Dobra večer, Peru! Leciho, daveč!

Peru: Brezite pozdravljati! Kako vidim, godi se Peru izvestno; pijte, ho
gabe in pijte, das se čuje onkraj Poljane.

Gogjar: ^{delo} ~~Peru~~ je! Po hrušču delu diši vino; ma pij Peru! (~~allu~~
pravi pravi)

Peru: (Vzame) Hvala Gogjar! - Licer ja, Lenka, pinesa ga fudi meni,
^{druga} ~~peru~~ Gogjara vidim. (Pije in pastari vse najoj puel Gogjara.)
Hvala!

Gogjar: (skrivnostno Peru) Kako je?

Peru: Lahko pravi kasnije. (~~Upravi se k Rehel in steno podeli~~
~~delo Rehel~~ (Ja pravi do Rehel))

Rehel: (Tainstveno, shirog) Pozdravljati, dragi!

Peru: (~~Upravi se k Rehel in steno podeli~~ ~~delo Rehel~~, ~~Le olme k~~
Poljane.) Dobra večerje, daveč?

Češjar: He, le pijmo, le! Saj družega tebr nimamo od tega groljinja.
Z drugim pa si ne omo, keko bo.

Pulpanca: Ti beverec, te!

Češjar: Res, da je nimam perie - vere namci mištan. Pa kaj to, če
bi človek naj star ne bil že, ste. Če ti jaz mogel - ~~pa~~

~~sh~~

Poljanec: Dobro jutro narodi.

Per: Kendar ne; saj je rajm na drugi strani.

Poljanec: Kaj pomaga rajm za mejo. Ne prodaj me, puresi nesci, cez mejo nicesar, sem, le s placilom velike carine. Kdo bo potem se kupicral?

Per: Prar simate! Res je! Ne placas se kupicrati tu ob meji, ho clocks nic ne goslujji ---

Poljanec: (obu raji v perodu) In frege poleg tega se jivljenje, ho nisi nikdar raven pred ---

Per: (ga puchine) A kaj!

Lenka: (puzine Peru vino) Tu je Per!

Per: Kocla ti, dragica moja! (Glasno, med tem, ho drigne cas) Na zdravje vsem skupaj!

Vsi: Na zdravje Per!

~~Poljanec: To je premdo v svetli dnyti. K pijni ksejji spode tudi pesem svetlas.~~

~~Vsi: Res je! Zagry, Per!~~

~~(Zdravicas.)~~

~~Vsi: (po koncani zdravici, lebojo in pijajo) Na zdravje, na zdravje! Kiviti!~~

~~Poljanec: Lujjlebi hotel simati Per, in biti si tebe cwest in mlad, kot si ti, pamejcluh, da obrnem svet narobe — es ti bil teh mlad, kot si ti.~~

Kostumero ketija:
Mimayor Jemey

Per: Ne verjamem, da bi ga obrnil, hiši preveč bedno v svojih ležajih.

Uglyar: V prvi parti podarimo vse -- je ves! E, bestja!

Per: Hla, he! Ti si murec! Kaj ti pomaga, če v bravjem levo ubiješ sto muck, za njihni je jih pride tisoč.

Uglyar: Saj to je pravno zločinstvo -- to --

~~Uglyar:~~ Plašati!

~~Per:~~ Saj ljudi!

Poljanec: Kam pa se name misli?

Katja: ~~Uglyar:~~ Noč je, domni pa se delić.

Poljanec: Saj je to! Noč je itak je; ali prideta eno eno prej domov, ali pogreje, ~~huj~~

Jenny: ~~Uglyar:~~ Potem gajete lunas, in na nekem ovinku beric?

Uglyar: Kudoš naj jih vzame, ne na puhah. Brezic, milim namreč --

Poljanec: Kaj je to, je hoje se ravnejšas.

Uglyar: (Pomembno parti olisnatom) Ahem!

Lenka: (pristopi k grolamu, hi molče plačunjeje in jenuje od njsh denar.)

Per: (je stopil k Raheli, mirno.) Kje je oče?

Rahel: Ostal je še zadaj, Rahel je, naj ga čakam tukaj.

Per: Torej si čakala tu -- njega --, ne mene?

Rahel: (ponižno) Per, nehaj, nehaj me mučiti.

Per: To je pač lahko! (Le oluce od nje in gre na drugo stran.)

Rahel: (Grolamu zopet.)

belija:

peny:

belija:

Per: To je ravno!

Lenka: (jima pinere pijace.)

Rehel: (kot bi se nečesa spomnila, ostane in odide pljži medo.)

Gotje: Lenka, plačaj!

Lenka: (o jim približa, plačujejo.)

vojnar: Kje pa je ^{jud} Samuel?

Per: Ne vem! Skrisil sem, da je je tu, kakor vidim, ga ni!

vojnar: Ti Per, bo ti ti vedel - - - hm - - - privedeš sê, ^{jud} Samuel nos bo enkrat na pram lepem podal beščem.

Per: To ni muce!

vojnar: Čeprav, ampak boljšo ti ječim, da Samuel ni pristen.

Per: Lahoj?

vojnar: Proč je jud - - -

Per: Ha ha ha, pij vojnar, pij in miher ne čenčaj teho neumaro. (Vija)

vojnar: No, bom pa pil (Pije.)

Gotje: (v plačati in osthejajo) Lahko nō!

Lenka: Lahko nō! Se kaj pridite!

Per: } (ob emu) Lahko nō!

vojnar: }

Lenka: Grem v kuhinjo. Se kaj začela, pokličita.

Per: Se prar Lenka. (Comuljivo.) Pokličem!

Lenka: (izsteka) Pa gotov! (vohide na lero.)

H med dem, her ser til jag ordet

3. prizor.

Per, byljar.

byljar: Pa je pobrah te pravim: Samuel nos bo spravil me na pistolce.

Per: Beji, beji!

byljar: ^{pa dolzim} Faz imam bister pogled ~~in~~ doler nos! Licer pa misem jaz sam, hi je tega menenja. kersiholr je ze premisloval, gahaj ujira taku prednost qui tebi - recede taku, hi niso vedeli gahaj --.

Per: Kchaj, stela byjja! Zakej, gahaj! Ker je taku, ha sem gahaj!

byljar: F, no, recede ves! Kaker ne bi vedel?

(Pemas, pijates.)

Per: Ali je spravil ~~in~~ hojnikovino sej goboka?

byljar: Se prasaas! In sed vedlor vinas najaj!

Per: Cegoro?

byljar: (vzlozque iasv.) Koliis fole.

Per: Fo? (vohusi) Ha, ha! Le je recelar ludi Poljanec ze sprijoznil s bo miseljo.

byljar: Samelo ga pznas! ce bi Poljanec vedel, das to vino ni pisilo po obicajnemu roku sej mejo, bi ga ne pil ^{stakej} ne bi, ne jaj.

Per: Kaker je to, da me ne?

byljar: Ker najdes ne sodovih popolnoma pravilno pri bisingne znanke financayer. Haha!

Per: Kje ste jih zopet nabrali?

vojvan: Ustunor deluje jik je pobral na strajnici.

Per: Hahaha, pobral jik je - uroda, her znanke, her teko bje za nek
u strajnici.

vojvan: Primerel jik je, no!

Per: Haha! Mishostapljeno vino u Poljanec hleti ha ha!

4. prizor.

Poljanec.

Poljanec: Kako je temna noć! Tako bube bube, da je jik!

Per: uhro, myro je gori na Poljani. (Pjeva)

vojvan: O, meni je po ricasih par pivce! (Pivljeno ha ha) Kadar
kojo knim - sereda.

Poljanec: Lapozil sem, da je oel u doline razgar neko z lucjo, teko
neko do strajnice, potem pe nisem videl ~~ni~~ neko sara
nic oel. ~~Se~~ pe zajem pe reboj hisne mate, vidim zajek luc,
~~ampl~~ nad strajnic.

vojvan: (postaje nemiren.) O, bestja!

Per: Le kako zahasnel potnik.

Poljanec: Le je je zamedel heko - ja! Le oel posedita! Si ppis itako
qui nas Per, hej ne!

Per: Da, da oel!

Poljanec: Jaj quem ypat. Pa ti malo paji, da u oel zapre in potem
ugasne luc - ja!

f za navadni kupcijski

Per: Bom, bom, oče! Le idite huj shabi.

Poljanec: Veliko laže greva spak, kadar si ti pri nas. Lahko nisi plenua (bude)
Per in bogjar: Lahko nisi!

S. prižje.

Per, bogjar.

bogjar: Teje pa imas na noveci.

Per: Saj ga nimam. Nikdar ga si nisem pesa prosil, temomanj oprejel od njega kakih uslug. bd njega ne!

bogjar: Kvede od njega ne. Hm - ne, ampak, dekle je vse zatelebanu râte.

Per: Ali morem jaz za to, se je?

bogjar: F, nič, rveda, nič! Hm!

Per: Vraga! Saj sem rvedar moški, mladi, čast in zdelar! Luce gre in gube plamen v drugih - . Sem pa dake ves, ze hej se gre. Ho bi ne zakejal sem in bil kuhaj za nekeho, kot jst, ne vem, ce bi je davnej ne gledal izje zamujenega skua v znak. blabst pozne gnacaj in misljenje Poljanecov! Stavim, da bodo sli prej gledab v cerkev po vsholepajinski strah nego v Poljanecov hivo. Ta sem tvej na pravem.

bogjar: Tode shladisce ti je rvedep del Poljanec na pozpolago.

Per: Rvedes! V shladiscem je samo nedoljno blago! - Tujce je spodalaj!

bogjar: (Kaje, pristun) Tudi spodalaj - bekm v koracnici - . Hm!

Pero: Da, da prijatelj, vidis, tako je! (Ojje)

Božar: Hm - tako je - - hm! (Ojje) Placal boš ti, kaj ne? ^(Vilena-)

Pero: Lenka! Ali je greš?

Božar: Karam na koga, da pravam očenj! - Le kar naprej sem, da me nič ne haki. - Hudič, da ti rečem, če bi ne bil to, kar sem - si pa kaj ve - ne podarim - hudič namreč!

Pero: Saj jih tudi redaj lahko! Haha! Dobro se imej!

Božar: Ti, ti! Ti se boš je imel, dobro tukaj pri vinu in dekletih. Njega, neresta je, kar kopa - . Lahko ve Pero! (vzdoh.)

Pero: Lahko ve! (Je za njim) Naj, zaklene se tako! (Je vin. Lije se, leko zablene mata, potem pride nazaj: Sodi nekaj časa pr sobi nevarno priggajje.)

b. prizor.

Pero, Lenka.

Lenka: (prijede od leve) Ali si sam Pero?

Pero: Karo redaj sem zellenil je božarjem. - Vejo si kaj?

Lenka: Da. - Tudi boje roba je je pripravljene. Lahko greš tudi to svet, če hočeš.

Pero: Hvala, ne si. Što zem zgodaj svet, ne zopim.

Lenka: (Le omu pristija) Ali nisi tuden, Pero?

Pero: Ne, nisem! Lere prcahij tudi ti si malo tu. Glej tako malo. haki mvera hita pame. Ledi sem k meni. (Je nevarno pristisne)

poletje se in posadimo klope.)

Lenka: O Per, ho bi mogla vedeti, je li ve to resnica, hoc si mi zgorad vedur.

Per: Ali druzinis ned mojimi besedami, Lenka?

Lenka: Ne vem, kako mi je! Kadar te mi, hepenim po tebi in jelim sam, da bi te videla od daleci, da bi plisala zorko brojite besed - Kadar pridis, priganu me nehak puden cut in ptah. Torni se mi prajajo r duse in nebij mi seite, da sem glöcinka, her pomagano pri nem brojem preproclanem delu, da sem nepöotena, her varam strega öete.

Per: Nihet tahr Lenka! Glij moje delo je ricer pred danönjim pretam, ali boje pöeno pred danönjimi zehoni res glöcim, a glöcim r pravem pamnem besede ni. Ali nej bo glöcim in greb, öe pomagano prigan, da penyöega blaga s tem, da ga psiholeptjanu sej mejr. No in öe je to greb, je mistim moj pedini. A to greb ni! Ah bi imel z grehom pmscljeverau duso, ne bi mogel ljubiti, a seho ja - - -

Lenka: Ljubi? Ali res?

Per: (fo öjane) O dar draga moja, ljubim, ljubim iz öne duse in nca. - - . (Nihet sehe znojne meta.)

Lenka: Nihet teke. Pösim te vpröaj, hto je. (Vitane)

Pero: Fabry Lenka! (Potane, ze v reju, junj!) Kdo je?

~~Lenka (junj) odpi Pero, posim, odpi.~~
~~Pero: (quide v sobe) Lenka je. Ta Lenka, posim te, gorud bi sad, je junj, te gorud potem vic.~~

Rebel: (junj) odpi Pero, posim te, odpi!

Pero: Kaj hocis tubj?

Rebel: odpi, gorudis muram steloj, muram Pero, odpi!

Pero: betar ni tubj!

Rebel: Ne iscem ga, Pero, tele iscem, posim, odpi!

Pero: (quide v sobe, Lenka, hi je resices postusala.) Rebel je, hocis na, nek nacin v hiso.

Lenka: odpi ji, naj quide.

Rebel: (junj) Pero, posim, odpi, Pero!

Lenka: odpi ji, mogocis ti rina kaj rejnega porodeti. - (Le zane tusti.)
Broj, odpi ji - odpi!

Pero: Naj br! ~~St...~~ Pocahy me v kuhinji! (odide v reju!)

Lenka: O ta plak, ta reini steh! ~~je~~. (odide se levo.)
duje u, hebo u odpo | ni zper rejna mate.)

7. prizor.

Pero, Rebel.

Pero: Kaj hocis tubj?

Rebel: Imela sem priti, da te pesim.

Per: Keri? Keri?

Rehel: Ker ti preti neravnosti, da te primejo in zapirajo!

Per: To ni nič novega! Neravnost mi preti že davnej. Licer pa me preti le meni, ruen, ruen, ruen, hiso z man.

Rehel: A ni komur tahr, kot tebi Per!

Per: Mi je to ne? Če ni gotova, potem idi! Fdi, zgivni hitro!

Rehel: Per, Per! Mi nois? r pishu pnoh mestr rca? Pssim te, ne bodi tahr neusmiseln z menoj.

Per: Kaj mi hois? Kaj lajis seduo za menoj in me zasledu. Jij karak za karakom, da mi miru pred tebr? Kodi, zgivni!

Rehel: Da pla bom, slo! Pla bi najraje tje, od kodler mi rec porabkas, a ne murem, ker se bojim za te. Spremljati te hoim, kot pes svojega gospodarja in te cuvati predi menico. Ko pride cas, da je ne bom rec bela za te, tahrat bom pla - je seduo, - a redaj me postusaj.

Per: Ne vem semu! - Fdi, da zelenuem mater in grem k pristhu.

Rehel: Quedes! Jez naj grem ^{kyzdajur} ~~temer~~ noe hredit se s temino in rihajam, da te ne bom ustila, ko brs prical, a gesestju svoje yrojenje, (a sopli pobici). - O se. hodi! Lj te ljubim, ljubim tahr, da mi je zadrocinje

V (se premaguje; pozna se, mi nehanji boji.)

^{2 1}
sabr vidim te pčenege, veečnege ljudi v naročju druge.

Pero, Pero, samo se en prijazen pogled, samo en beseda, in ta
nej bo, da me ne sovražijo - potem grem, grem ti izpred oči.

Pero: Kar idi hitro.

Rahel: Ne Pero, poslušaj, govoraš mino. Zvedela sem, da te imajo
štajnski ne punitu. Dannevojo celo, da podeljuješ kishkepski
četi in, da štajnski v Poljanovi hiši v kishkepski stari.

Pero: Kaho si to zvedela?

Rahel: Glej Pero, vidim, da me misijo in vseh boji pogled je oderec -
ta neke boje besede stela in bojihi net v moje nce. A tembolj
me zaničuji in tepes, tem bolj me privreže k sebi. Shlelo me
je za te, nič in, dan sem mislila, p. shabom ne boji v sodo
in v panyah sem te videla obhujinega pred štajnski. ³ Pla
sem rekhet med štajnske - - sta sem - - rekhet - -
moj bog, saj je bilo in hvalzmi do tebe - - in zvedela
sem, kar ti govora: Se to nič, ali jutri pridejo in -
te zapro. (Je prišla do okna.)

Pero: (se zbeu.) Kaj praviš?

Rahel: (Gleda skozi okno.) Kaj - kaj je tam? Glej Pero, luc, luc gre sem
gani - . Resi se - .

Pero, (Shri k oknu) Kje?

Rahel: Glej tam. - kaj grem - te vidim Pero. Grem, odpusti

mi Pero, grem - la shajnikom. boljuzi - Pero! (boljuzi)

8. prizor.

Pero, potom ~~Senka~~ Senka, poznej Samuel

Pero: (Hoji nehoj časa nepremično potom stee & režo.) Zallimiti moram.

(Luji se heko zablenu mata, piseci & sobo, ugame luč in que le oknu, shoji kater padel svetloba bližajše se luči. Nehoj časa gleda, potom ugame na steni piseci pušbo, pogleda, ali je nabasana, potom mimo čaha pri oknu. Luč se je približala, zavije ohog ogla, tehr, da svetloba se pada reč, shoji shur & sobo, šujjo u huchi potom hkanje na hišna mata, hi re, hu Pero ne que odpinat, & presledkih ponašje.)

Senka: (pode od lere) Kdo tebe? Pero, hje si?

Pero: Tihr, Senka!

Senka: Kje si Pero!

Pero: Tuhaj! Gorni bihr!

Senka: Kaj je? Kdo tebe?

Pero: Ne vem.

Senka: Fdi rpašat!

Pero: Ne grem! Fdi ti! Če hdo rpaša po meni, reci, da sme ni tuhaj.

Senka: (Je proti reži)

Pero: A, odpreti nikar.

Senka: (zunaj) Kdo je?

Samuel: Odprite prosim, jaz sem, Samuel.

Lenka: (shji meta) Samuel jè.

Per: Trage, Samuel. Trásaj ga, si jè sam.

Lenka: (zuvaj) Ali ste sami?

Samuel: Sam, sam!

Lenka: Gotro?

Samuel: Pri Jehovi, gotro.

Lenka: (shji meta) Sam, parè, da jè.

Per: Trásaj, hoj hócè. |

Lenka: (zuvaj) Hoj želíte gospod Samuel?

Samuel: Gospod bi rad s Perom.

Lenka: (shji meta) I tebi bi rad gospod.

Per: (odločur) Odpi mu!

Lenka: Ali res?

Per: Da, odpi mu! (blesi puško na steno)

Lenka: (odhena meta in pipelje Samuela, ki nosi liščebo, v sobo)

Samuel: Dobro reče Per! Po dolgi poti te reudar cuket najdem.

Per: (flugmetično) Dobro reče Samuel. (Lenki) Posim te, pustì najin same.

Lenka: Ali naj najgem prebiler?

Per: Ni treba, dosti vidira ob liščabi.

Lenka: Leho nòc gospod Samuel! (bdide)

Samuel: Leho nòc, blag dete, hehehe!

9. prizor.

Per, Samuel.

Per: Kaj hočeš udati v pogumni noči tu?

Samuel: Vajne strani hehehe, Per, vajne strani.

Per: Kako si vedel, da sem tukaj?

Samuel: Vedel sem med potjo, doli tam doli!

Per: (Ozven) No, in kaj hočeš?

Samuel: Vajne strani, Per! Zleti nabiti, hi se je izgubil zadujski je najden.

Per: Najden?

Samuel: Da, najden je!

Per: Kdo ga ima?

Samuel: To se samo bistri hi ga ima in jaz, hi pa ne smeem pr-redati.

Per: Lahaj me?

Samuel: Prisegel sem —

Per: Prisegel, da gataj's pesnice — cigane!

Samuel: O prosim, Per! Prisega je preta stran. Pri Jehovi, se nihdar je nisem prelomil prisega bozje.

Per: In kaj hočeš potem, če ne govoriš pesnice. Po kaj hočeš seur.

Samuel: O, vajna, silno vajna stran, Per! — O, kolikna ti ti del porizije, da ti rovinu najdeno nabitje. —

Per: Proizijjo, čes? Pes! I pelier po grbi.

Samuel: O ne takor Per, ne takor, strar je silno rajna. Glej nakit je medur tu pi nas 500 cekinov. No tej strani meji je je, kraj je je medur 500 cekinov. Ti pi del zarj le 200 cekinov, imas tedaj dobrička 300 cekinov - to je silno rajna strar - . Po pecem tem lahko das 100 cekinov proizijje.

Per: Ta te stela, clovela, ali ^{si blazen} ~~stela~~? (Ga stene ze pose.)

Samuel: O ne ^{nicim blazen,} ~~stela~~, ne, pi jehovi, to je silno rajna strar, - Ali das? - Na, ce ne das, pastri! (Vzeme lesocelr in hoci oditi.)

Per: (Ga potegne nazaj.) Stoj lopov! Kje imas nakit?

Samuel: O, Per - jaz vem, ali ne pmenu povedeti. Pi jehovi, ne pmen. - No ali das? - Ne? - Licer pa ti lahko pecem: Nakit leji, doli r - strajnici, - - .

Per: V strajnici! Kahr pride tje?

Samuel: O, tega ne vem - silno rajna strar - . No vem!

Per: Ti ves, mrcinas - gorej! (Ga stene)

Samuel: Jaz ga dobim nazaj, ako hices, ce das le onim 100 cekinom se 50 cekinov.

Per: Nenamnej!

Samuel: O ne, tega ne, Per! Dobim ga nazaj, lahko ga dobim nazaj. ~~Lomaj, potuj, khar nazaj~~ Danes sile je prisel nekemu rhozniku r robe, ki ga havi. - Tam ga

≠

Pero: (hi je najhujši petušek Samuela, zgrebi je samštes na miži in pomeri na Samuela.) Pes!

Samuel: (že ne pregovarja odpuščati mati v vešt, izleče naglo drugi samštes in pomeri na Pero z ironičnim smehom. Hahahaha!) (Gubro mišuro, ironično) Lahko noč!

dobim, če hočeš! No, ali daš?

Pero: Ne, ne dam, nisi rinaja ne. Naj bo nahit, kjer hoče, ne dam ničesar. Ti u² ja polesi, pes, odbradu si prišel.

Samuel: O, o, že greva Pero, že greva. Licer je ne zameri, da sem prišel se pihet. ikenda je vidiva zadržja o teh odločaja's - to je pilur rajna stvar - in jaz sem blag človek, hi želi vsakomur dobro - . Glej jutri ob tem času boš že je mija, kar hi bilo jako nemotno za moj preživišeni stav, prinesni Pero. ^{Hhi!} (Zgleda ij žepa pamohes.) Glej ga, sesh smati veduje ta skrivnostni tri, lu ga imas, (ga polzi na mijo) - resi se besico in pamote. (Kljique spetilku visoku in stopi med nata.) Lahko noč, in mirno spanje, Pero! (velide k maku.)

‡

Laktur.

21/11/16 1/2 h
povrac.

II.

1. prizor

Poljanec, Štajnik

Poljanec: (vadi pri mizi.) Tase beude se mi gode jako indone. Kaj tebega se
nolbedu štajnika ni gorait a moji hiši.

Štajnik: Te mogove, oči Poljanec, ne mogove. Mi moj posel je ta, da
iščem in moja naloga, da konično najdem, kar iščem.

Poljanec: Preveč garci ste v svoji službi. Saj vam ne zamernim! Chleda
kri!

Štajnik: Nihar ne mislite, da si kaj daniščjem, ali, da si prisrojane
kakals posebne gmóznosti. Tu se gre za naraden slučaj, ^{kakor}
se toliko hreb dogajajo v našem službovanju. Te pubet vam
rečam: moja naloga je le, da najdem, kar iščem.

Poljanec: In to v moji hiši?

Štajnik: Tho ne, bi ne hodil sem.

Poljanec: Tako tvoj!

Štajnik: Da tako je! (Puzar)

Poljanec: Mi imate mene na pumu?

Štajnik: Tega se ne morem reči. Mistinu le, da se pod vašo sklo
neboj gode, kar se ne skinja z zakoni. Tako, ni heto je
neposredni krivec, dogeneu.

Poljanec: Dano vam je na poslo, kaj ukrenete, ali, da se mi

sedež na stera leta, da' pravno od strani, hjer sem ugrnel ne
gizljeno ugled, kako nezanesnica, nisem zaslužil.

Šhajnik: Da mi mene, ugrnali bi jo bili, se naprej.

Poljanec: A leko, vi ste korej leko nezanesljivi! No, vas bo že minilo,
ko se posteno seznanite s hajronimi razmerami.

Šhajnik: Saj pravno to, ker sem se res posteno seznanil s hajronimi
razmerami, kakor pravite, me je napobilo k temu koraku.

Poljanec: In vas predstavnik se je tem?

Šhajnik: Ne, sicer bi ne prišel sam.

Poljanec: Tako, preko glave vašega predstavnika, ki je moj dobi zna-
mec in prijatelj je iz naslednjih let -

Šhajnik: Po mem malo liže, ali je vaš prijatelj, ali ne - Se dve strani
sta možne, ali ram av perec gauje, ali pa - - -

Poljanec: Ali pa je tudi on lopov, kot sem jaz, kaj ne?

Šhajnik: Tako neko je.

Poljanec: Koja posteno, hise osumljive lištapstov 'Keha'. Mesti
moj, prepričate se lahko. Kadrem ram se postane, poprijete,
ni se nejeteta le za peto kivičnega blaga pod mojo steko,
ram plaćam fivóak, ni si ga meni, ako ne dobite nič goldinar.

Šhajnik: Nimanu plijlene doljnosti je selo, sicer pa naj rása stara
relja.

Poljanec: Ali gónera tabuj?

Štajnik: Taj ženeva, prej bodem gotova.

Polanca: Taj bote dali goldinav.

Štajnik: (pomenljivo) Ne vem!

Polanca: Kje naj ženeva?

Štajnik: Konej, pri gospodarskem pedagoju.

Polanca: Pri kravah, kaha! Pajdliva! (Koič oditi s štajnikom svoji mudi.)
2. prizor.

Prizorje, Rahel.

Rahel: (osa upchana, glane svoje neta s gredjo) A, kuhaj ste!

Štajnik: (omuzne) Rahel!

Polanca: (gleda zindeno, potem štajnikom.) No, pajdliva!

Štajnik: Tahoj! (Tih Rahel) Kaj hočē?

Rahel: Gorosti mramur lekoj s teboj, lehoj!

Štajnik: Lehoj - goznejē! (Koič iti.)

Rahel: (je zadivljena) Ne, vedaj, vedaj, mura biti ~~ti~~. Ledoj, lehoj!

Štajnik: Ne utegnem.

Polanca: Pojdite! Mi tahr opravljate svojo službo!

Štajnik: (težno pogleda Polanca.) Taj grem! - Se dosti zgodaj razhijim
lumpavjo.

Polanca: Ledoj mi je dosti! Ne dam se dalje zmejit i in sumuē. Ti ost
ras, ki ste sunkov aloka napram meni. Lho vam je
us služena dolgnost, preiskati mojo hišo, snuste to,

se ne, ~~zapravite~~ ~~zapravite~~ zgrinite.

Ščajnik: Vi me žalite o pluzbi. Pozivljam vas, da se obnašate dostojno, iner
nas actinam.

Poljanci: Helahar! Le dajte me, le!

Rahel: Pessim te, poslušaj me! Ne razburjaj se!

Ščajnik: Kaj hočeš, rendar!

Rahel: (ga vili k mrtav.) Popsti sem, marau gorvite s teboj, predur na
delje pustopis, - marau.

Poljanci: O, le ljubij gorvite, znanje je mraz. Kadav bo beba, poklioste me,
guzel ščajnik. (Zau) Ledaj sem bol munda dosti dostojen.
(bdote na koro.)

3. prizor.

Ščajnik, Rahel.

Ščajnik: Torej, kaj je?

Rahel: Ne penaglje se, pessim te. Predstojnik ničar se re o tvoji nabani, in
če se plabo izteče, ne bo dobro za te.

Ščajnik: Ne maru se izteči plabo, ker imam dokaz. Pajst sem prišuro
noč, sbit o gurovju, in videl, ko se primaseli različni ljudoje
sem blago.

Rahel: Mi dobro ved, da sem?

Ščajnik: Videl sem!

Rahel: T do hišo?

Štajnik: To, um & to hišo.

Rahel: I temu se mi počeno, da je ^{blago} ~~blago~~ ^{in, da je ostelo} ~~blago~~ ^{blago} to. Tudi, kdaj gre preko Poljane se ustavi v krčmi Poljančeri.

Štajnik: Sreča, vsi so se ustavili, vsi so ljudi, odšli - a prazni! Kje je potem ostelo blago - a?
(Pomen)

Rahel: Posim te, nehoj, nikar ne hohoaj & tej zdeli!

Štajnik: Kje pomeni to? Ti me hočeš zavesti k neizpoljenemu službeni dolžnosti? To je kaznjivo, dekle!

Rahel: (u ganjeno pilitine) Kaznjivo za druge, drugi moj - a ne za me, za tvojo Rahel!

Štajnik: Zakoni in predpisi veljajo za vse.

Rahel: In vse ne, pri tebi je ne, ljubček moj - - -

Štajnik: Tudi pri meni!

Rahel: Ne, ne! Jaz vem, da ne! Jaj - popolni oblasti me imiš, tvoje sem, napravilo z menoj, kar hočeš; posim te pr. stisnj me! Kje ne, da - hoš? Kje ne, gotovo - bi.

Štajnik: (omahuje) Pa kaj ti je težje na tem, da hočem preiskati Poljančero hišo?

Rahel: Ker ti ne imiš nikakega ^{vspeha} ~~vspeha~~, ker ti ni brezuspešno, in ti osmešev pred svetom. Jaj hišo poznam že ^{več} ~~več~~ let, odhaj pra se z očetom naselile v tem krajju,

poznani je dobro - uginela, pa ^{obojst} r njej je sledke me in pe.
Lepela najreijo ~~gubica~~ - in reu, da se tu nikče ni,
koli mi basil s stihoblastovom.

Štajnik: Što je se penderle motis?

Rahel: Ne, ne motim se. Tam to dobro.

Štajnik: Ali pes?

Rahel: Gubica gubice moj!

Štajnik: (dolgo časa gleda nemo v bla, vidi a na njemu nabrajaji boji)

Rahel: (ga pogumno gleda.)

Štajnik: Pa kaj ti je pender ležice na reu tam?

Rahel: Povedela sem ti je. - Lica pa naj ti govem se drugi ozrok:
Glej, gubim te, gubim teba, da bi mi bila smrt ločiti a od
tete in edine zija mi je biti združena s teboj za vedno. Ti
si me službo, ki to vedno boljša, in najini združiti ničeva ne
to delalo napotja. Što pa se ti nameravani bule poverenci, škoda,
vedo ti bo v prvi vrsti službeno, in potem - hoto gna, kaj se se
se zgodi - .

Štajnik: A kaj mi more škodovati? In če mi, kaj za to? Prepričan sem,
da delam prav in dobro! (Spodarkom) Prepričan sem, da se
maje samostojno delo obnese, ne samo, da jih res za-
sacim in odhijem glavin, ampak tudi službeno. Tuhajine
posih se mura pretiti križec, potem pa cel stopnje do

stopnju, redno risi in risi. - jaz ne odneham!

Rebel: Posim te, poslušaj me --!

Štajnik: Ne, pustiti me v miru! Popli! Posim te, popli!

Rebel: Grem naj?

Štajnik: Ta idi!

Rebel: Telo, grem naj?

Štajnik: Ta!

Rebel: Taboj?

Štajnik: Ta taboj!

Rebel: In ti ostaneš?

Štajnik: Da, ostanem!

4. prizor.

Prejinja, Poljanec.

Poljanec: No, ali se nista gotova? Jaz umi la čas shiti je poldent pento ubi hokapljenege klaga.

Štajnik: (jizno Rebeli) Pusti me, idi, jzini!

Poljanec: ^(zau) He! Jaz umi mislil, da je samo z mano tako suro, ^(steno) ali sima la (Kje na Rebel) ludi kaj ubi hokapljenege, da tako zelo uradujete nad njo?

Rebel: O imam, imam, in se kaj! Le celo ne kaj tebeza, kar bi muel imeti ta gospod. (Kje na štajnika.)

Poljanec: He! Patem suro pa samo neravi ljudje shujaj! Lj, lj!

Rahel: O, gosovor! Čelajte sice Poljanec, da ga opraravim ---

Poljanec: Kar sama je zmerita; saj vem, da mislim ga med rajni! ^(bistilo)
_{skraj. vedo.}

5. prizor.

Štajnik, Rahel.

Štajnik: Kaj si rekla, da imas?

Rahel: Kar bi moral imeti ti.

Štajnik: En to je?

Rahel: Tvoj dokaz.

Štajnik: Dokaz? Kakšen dokaz?

Rahel: Dokaz, da so v tej hiši tihotapec, dokaz, da je tvo njiil ročja, spleh dokaz, hi se ti damučas upirati ~~---~~ najj. najj.

Štajnik: Ne poznamu te!

Rahel: Ko juna bita pri tebi to noč, te je nekdo hial - lhal je na okno.

Štajnik: No - da - .

Rahel: Gorniki sta gurej mi v sobo prineel si gamelasto skelgice, v nji magocen nakit, kaj usihotapslen cez mejo. Lohicni, hi tija ^{in hi} jodel poredel tija, holo ga je zgubil, je sam tihotapec in oraja dange, da hi zehel svoj hirod.

Štajnik: Telo, telo, ali res? Hahaha!

Rahel: Se pravej se le. - Vidiš te dokaz imam redaj jaz.

Štajnik: Kje? Hahaha!

Rahel: (poligne ij nedrij elai.) Tu, glej!

Štajnik: Ti, ti, uhadla si ga, uhadla! — Sam ga daj! (Zi hoče
vzeti elui.)

Rabel: (mu z naglo gesto ponudi naproti samčeku, ki ga je nosila
skritega za pasom. Rabel: Pidiš, lu je!

Štajnik: (hoče vzeti piško) | Vle pusti piško, le! Glej jaz imam že
namerjeno. Greu pa je me ni treba kati, saj u me hvali sinovi
nisi bal! Haha!

Štajnik: Tabica si! Uhadla si luje blago.

Rabel: Ti si hudi zjel luje blago, kaj si potem ti?

Štajnik: To je bila moja dolžnost.

Rabel: Tvoja dolžnost bi bila hudi, da bi ~~le~~ zepel pucep, hi ti je
prijel ^{nakit} ~~nakit~~, hu hudi pu ni mogel piti po posteni
piti do njega.

Štajnik: Potem bi bil murel zepeti — bojiga sicta —.

Rabel: (u sken^z) bojiga sicta? — Tumbolj, se hoče ne tek podel
načim z deti soojiga prijatelja.

Štajnik: Tahr?

Rabel: Ha tahr! Ledaj te ničec ne posim, ampak samo opasam:
Hočeš zapustiti le hira? Tahr?

Štajnik: Ne!

Rabel: Ne? Ti si simel uhadeno, vlihodoljenu blago in nisi tega kaly,
kot bi veli dolžnost, poredel soojemu predstojniku. Jaz um

bila, pa noč pri tebi o ščajnici, ker je ščaga prepovedano. Ščitil si, da boš od mene zvedel kako tajnosti o kihalopisih, grozen pa si o svoji žaljivosti zmedenosti izšel, da boš ^{priznal} ~~priznal~~ Peres in preiskhati to hčer - na to pa pila - pila pa oino, odzgeto kihalopisem, hi ti je morda podleteti. Dosti je bilo ubihalopa. Genega blaga tu nehyje, a to ščaga je ^{zaj} ~~zaj~~ čez noč, ker sem bila jaz tu, in Peres poredelca. - (Ščagi med metaj) Jsem im to ^{le preiskuj} ~~le preiskuj~~ javimo predstavnikem, - ti pa ~~moj naprej!~~ (bedile)

6. prizor.

Ščajnik: potem Poljane

Ščajnik: (Ščuni nehyje časa za njo.) Vraga, če je vse to res? - Zagovoriti si moram. (Ščuni rešiti ščagi isto, med natuni ga sika.)

Poljane: Ali sta gotova. Čahel sem zunanji pri hčer, da sem že res zmagujem. Ali greva?

Ščajnik: Videm poznaje! (bedile ščagi medo.)

7. prizor.

Poljane potem Per

Poljane: (glede na njim) No, vedaj se pa spoznaj! Najprej dvoje debile, hčer, buje s hčer, vedaj se pa on za njo, in sile par pricas; par nič se mu ne musli. To bo ji gotovo hčer hčerem oines. Ščagi ni čude: debile je braka, on pa tudi mladi ⁱⁿ ~~in~~ gov. Je, hčerem vrabemu zmede mozzane, ali je vedaj naraden, ali uraden človek.

Per: (priide od stani) Dobro jutro, ače!

Poljanec: Bog dej Per! Škoda, da te ni bilo tukaj. To - ki se bil ti pomejal.

Per: Zakaj?

Poljanec: Razno udelež gledam.

Per: Kaj?

Poljanec: Sej ga, tam doli gre.

Per: (ga gledat vs okrog) Ptičnik! Kaj je bilo?

Poljanec: Tukaj je bil.

Per: Tukaj? Čemu?

Poljanec: Kaj jaz vem? Preiskati je hotel hišo.

Per: Hišo?

Poljanec: Škoda nimamo pa polno utiholepljenega klagas.

Per: In zakaj ni preiskal?

Poljanec: Kaj jaz vem. Pivsel je, za njim je prišla Samuelova punca in hotela najmu gorviti z njim. Kto mu ju pustil sama. Potem je letela iz hiše, on pa za njo.

Per: (ga) Rebel? (Ga) In kaj udelež?

Poljanec: Kaj jaz vem! Kaj pa naj bo?

Per: Ali si mu oi pustili preiskati.

Poljanec: Saj mu nimamo pustiti, če gahtra, Lica pa naj išče, če hoče res, dan in noč, če ~~je~~ je. Tu jutro sem že zamudil z njim. Maramo pogledati v hlev. (bdiše sloji.)

nedr.

8. prizor.

Pero, Lenka

Pero: (hodi nekaj časa po sobi, glede aboji okno in zopet hodi potem que le
metnem na levi in zablise.) Lenka, Lenka, pojdi malo sem.

Lenka: (od levi) Kaj je Pero?

Pero: Pojdi sem.

Lenka: (pride) Kaj želiš?

Pero: Sem pojdi. V kuhinji ne morem govoriti s teboj, ker je tam deklica.
— Ali si videla strajnika?

Lenka: Kje?

Pero: Tu pri vas.

Lenka: Kdo?

Pero: ~~Tanes najbrž, menda.~~ Ravno prej.

Lenka: Ne. Kdo pravi, da je bil kuhaj?

Pero: Tvoj oče mi je pravil, da je hotel preiskovati hišo — — —

Lenka: Ah, bog! Pero, ali res?

Pero: Ne razburjaj se. Saj se se² mi ničesar zgodilo. Sedaj je
leba težko misliti.

Lenka: Ali te imajo na pamet? O gotovo te imajo! Če misli se
je morda nekaj zgoditi, a ti mi ne poroč ničesar — — —

Pero: Kaj pomaga, če bi ~~bi~~ pravil, bo rpolo nimajo kaj
gobrega povedati. Tem pamet to, da me imajo strajⁿⁱ.

nishi na pummu. Ali pa rimajo le reshke dobrog za pummu
ničenje, ne pummu. Vukelov bo treba pripraviti strani
pred slediščenca in picer lehyj.

Leukas: Pa kehr? Kehr Per? Čie ne smejo ničesar opaziti.

Per: To je pravno.

Leukas: O Per, vedno pummu hale, da pride takr in redaj je
pisek neodgovorni kemutek. O Per, hej udaj? (Le mu
rije na pusa in joha.)

Per: Sedaj ni časa, johati, draga moja. Misliti je treba na
pistev, na gotovo pistev, potem bo zopet vse dobro.

Leukas: O da bi bilo. (Le rjavna) Reci Per, hej stviti? Čie
vse stviti za te, vse. (Zunaj hrabi.) Čuj! (Le khamu)
Nehot gre, pa ja ne --.

Per: Bodi mirna, Leukas. Ne kaji shakus, če hej pride.

9. prizor.

Bejčnja, boljav.

boljav: Takr juko! Fkraz je zama, hm, pa bi se par privilegij en frakel
slivovki. Hm, daj jo no, Leukas.

Per: Ravno par pizde boljav. Sedaj ni časa, godinaj! Na pummu pummu in

boljav: Kehr, ne pummu, hkr?

Per: Mislim, da vsi; ja pummu, pummu.

boljav: O hudiča, hej pa redaj?

4 Cynchona pida Refines, propetata re, per Truman Chick)

Pero: Fidi redq' takij z Lenke ^{klab pod} v pletiščey in spravita, holsbu mareta
 klage v praprogijevu javno v gromozju za kiso. Potem jo
 zasufa --

Lenke: Snyak oče -- !

Pero: Z očetem opravim že jaz. Sedaj idite.

Poljan: ^{Ja-} Snyak, lebo pa musliš?

Pero: Fodite! Loj se Lenka vse! Fodite! Delajte umro, vse minute
 jedragocena. Lebo jas primereu videm za rama.

Poljan in Lenke: (vohidete.) Poljan: O pomejduh! Kaj pa bo zdej
 10. prizor.

Pero, potem Poljanec

Pero: (ostaja vedno bolj nemiren, hodi gor in tje, pogleda obzi okrog. ~~Če bi bil, da se ne bi podelati, je da se ne bi podelati. V tem pridi obzi~~
~~vedno Poljanec, Peru, holsbu mareta~~) bče, pozabil sem rav
 sinčici nekaj poredati.

Poljanec: Kaj pa?

Pero: Vgnila Belav doli v legu mi je naročil, naj mu preshibim pri
 pruzo jez klanc. Objubil sem mu, da pošljem vas. Grevsite, da
 vam nisem poredel prej. Za plačilo mi je sinčici izročil ta
 denar. (Pomudi Poljanec denar.) Trije goldineje v.

Poljanec: Kolj vej bom doli?

Pero: Ob dečtetih.

Poljanec: Ob dečtetih? Potem je slejini čas, da gremo.

Pero: Tu denar. (den da denar.)

Poljanec: Dobro (Ujame denar.) Kje je Lenka?

Pero: Stanj je šla nekejši iskat v sledišče.)

Poljanec: No, prav. Pa vstani ti v hišni hišas. Včasih poudarile hčer
pude.

Pero: Neje šteti oče

Poljanec: (quer roba na lero.)

Pero: (ram) Do pedaj que me po volji. Starega ~~ne~~ spoznam ne
ta način puc. Kej se que s honyem na spuchod, sej nem
mni pléel je to.

Poljanec: (puide z bičem od lere) Tako, pedaj gremo.

Pero: Čakajte ga v gostilni pri čuni roki, leho mi je narisl.
Či ga do ednajstih ne bo, ga ni treba delje čaketi.
Vrnite se prajni. Plačilo imete itak.

Poljanec: Za prav, Pero! Dorej Lenki, da sem šel.

Pero: Bom.

Poljanec: Z bogom! (vdolde.)

Pero: Z bogom! — Ledyj bo ga treba pogledeti, hčer u dele
v sledišču. (Gude štje okno.) Štari gre v hčer — ne,
probleto, pustis sledišču je zavil — tje ne sme. (vdolde
štje medr.)
(beda je nekejši kemulhor prazov.)

M. prižga.
Samuel:

(je po daljši parji spregel obzrl obzi mati, v medi.) Da bi le ne padel na tega prokletega cigana. Če je kaj se, mi razbije glas. Ojehora, kolikor mure človek prestati za poročnost in prisluhat na tem kvintencnem postu. Nemisto, da bi bili ljudje brolejni, da prodajajo postno blago za postno peno, kupujejo pačji od teh prokletih kmetarjavov ubitokapljine strani za ničev denar. — Licer biho, tepim fuce jaz — a ne maram za tega peno kot oni pliteži. Če človek dela, naj tudi zasluži, da postno živi, jaz pa se peham vse svoje življenje in nimam tedne krč nič. Pogledati moram, če je Poljanec doma. Jaz mu maram prodati, naj se levote ravja. Postel mi je naraven, spraviti ga moram na vrak, nečim s postu. Torej bi tega, ker zasluži on, ne zaslužil jaz, ki sem pojem za bogovino. Jaz sem pun od nelil je od jela, ker sem pradiel zadovo slojnikam — če bo, O, ne sem, če bo. ~~Ali~~ Ali mi problem je in duše v hiši. (Gre k vratom na levi in pogleda skozi.) Torej tudi mi bogar. (Pogleda skozi okno.) Torej mi bogar. Tam doli je nekdo s kavgjem, hda je ne sem — To slake oči, slake. — To je pa res čudno, da ni mi bogar. (Gre v kuhinjo k vratom na levi.) Nič! — To je gost. lue — no hvala lepa! (Postoji pri vratih na levi.)

12. prizor.

Sammuel, Rahel

Rahel: (ostro in s hujimi vidno, zagleda Sammuela.) Tahr, reuder vas neptem.

Sammuel: Oho, budi jaz se čudim, da te zopet vidim, draga hči moja.

Rahel: Disto sem, da se godovim od vas.

Sammuel: Porlovis! Zehora, kam je mislis, skete moje?

Rahel: Proč od vas.

Sammuel: Proč, kam in čemu?

Rahel: Kam, ne vem. In čemu? Zato, ker me maram biti seč pri vas.

Sammuel: Pa zakej, draga moja?

Rahel: Ker vas ne smetavam več za očeta, ker me je vram biti vaše hči.

Sammuel: Vram, biti moja hči? Zakej, čemu.

Rahel: Če bi smeli kaj resti, kaj nca in postenosti bi smeli resti sami.

Sammuel: Sami? Keho naj vem, kaj ti je. Keho naj vem, kaj in kehr. Zakej u jezis na me?

Rahel: Ne jezim se, ali vram me o dva duše, da ste se redelj, ko se vram je helijo laje, yjeimili je izdejalec.

Sammuel: Za boje - jaz, yjdejelec - bje, kehr?

7^A

Kaj zato, ujedal je tudi on tebe. Gulezen ti je oletal vohre,
sedaj pa se zimi pri Poljanen.

Rebel: Ne vedite. Jaz ga poznam bolje, kot vi. Gulezen do
mene je mrcinejša in pride zopet čas, ko bo ljubil
le mene. In tudi jaz sem mu bila zvesta z
dušo in telom. Sedaj pa ste z svojimi ujedalčkim
delom phli tudi tr —

Samuel: Ujedal, ujedal, kaj bi ga ujedal!

Rebel: Da izdejalec ste. In her nočem, da bi kdo bojal s pestem za
manu: Izdejalecra hči, greu od ras.

Samuel: O - no, bože za sem izdel no - bože?

Rebel: Samujte se, da se skirite celo pred menoj, hčurko svoj.
Izdali ste - vete - izdali ste njega, ki je mojemu ne
najbližje, ki je meni oče - izdali ste Pera -

Samuel: F Pera. ~~V~~ ^V ~~tem~~ ^{tem} ga izdal - le poredel sem strajnikom,
kdo je karkoli najdenega nabita.

Rebel: In zakaj ste stekli to?

Samuel: Ker so imeli parno muno na pumu radi rohumstra.
Tako sem odreli pum od rebe.

Rebel: Samota! Prehr skite, nič druzgla iti k drugo malekhorluka
urpehor. Izdali ste njega in izdali ste tudi - mene. Vi
ne veste kako! Napravili ste iz mene to, kar ste Vi, ~~le~~
~~le~~ her um o vili orodila pri predstojniku svega
iz ~~tem~~ strajnikom, ki ste mu deli nabiti in s tem ste orodili
tudi vi.

Samuel: Jehora! Tudi jaz?

Rebel: Da, tudi vi. To sem vam hotela povedati. Sedaj greu. ^{le} ~~le~~
od to obzi medu, v tem pade obzi ista mata Peru.)

13. prizor.

Prejmye, Peru

Pero: (Zare) Tahr, udatj je oca na ramenu. (Zagleda pitalog Rebeli) Hej hriceš ti zopet?

Rebel: očeta sem pisale ishet. (Poleže na Samuela, hi u Perota usledi.)

Pero: A fu si lopov! Tozja uter je začela poganjati, nič neodnej. A miher ne misli, da je to obnere. So se drngi tu, hi to pehi zajo gob, linarec! (Je hrice uderiti.)

Rebel: (uže omes) Pusti ga, pusti! Tozja roba naj ne ^{bo} poudajčarava. Pride čas, bo to čutil se hišče udave - tu, tu nostri!

Pero: (zčuden) Rebel, ti pariš tahr? Sojenu očeta?

Rebel: To ni reč, jaz nočem biti hiš udatjčarava.

14. prizor.

Prijinji, bogjar

bogjar: Sedaj je pa je ne -- .

Pero: (zga pukine) Dobro je dobro! (Liko bogjarju) Nič o tem! Gaj jile!
(Kaj u Samuela in Rebel.)

15. prizor.

Prijinji. Lenka

Lenka: (hupur) Strajnik, strajnik gre! Pero!

Samuel: (Zare) Hehele! Heheva sled jile tare.

Pero: Kaj potun! Pride naj! Naj le prišče oca.

bogjar: Prar us! Le pride naj! Sam L. Lenka udatj je pa le daj en prebel.

16. prizor.

Prejšnji, Ljajnik za njim Poljanec.

Štajnik: V imenu pastore!

(Premao:)

Ti: se spogledajo, nastane molk, Lenka gre k steni na desni spredaj, morda
mice odgrabi.Poljanec: (priide hiter skibi mdr.) božar, dej kova v hler, zunan je pivznan.Božar: (lebo odide)

17. prizor.

Prejšnji, ky. božarja.

Štajnik: V imenu pastore, Pero res arctiram in prizljan, de gaste
lekoj z menoj.Pero: Zahej?Štajnik: Brdete že videli!Rahel: (skopi bližje)Pero: Ne grem predur mi ne poveste zahej!Štajnik: Nikar ne verjeste zabrdi bravn jidlinje. Ona me je
hotela osumiti, a spodletela ji je. Taj sem golan od
pročjuista našega oddelka s priznan, de res arctiram.
Da mi ne bo treba rabiti vile, vas prizljan, de gaste z
menoj.Poljanec: Pa zahej?

Štejniki: Ker je to uhaj.

Pojanec: En jaz? —

Štejniki: Vas sem poznal na poti s rebrj' le kot predelca, ker
imam ^{to} pravega kiroca, ste vi že redaj' prosti.

Pojanec: Za redaj'?

Štejniki: Pojdimo!

Pero: Idimo! Ne branim se! Le idimo! (bedole s štejnikom)

Lenka: (zabrisi) Pero! Pero! (bede v naročje Poljanca)

Pojanec: Lenka! To je smota. Saj je nedolžen!
(Premur.)

Rebel: (je morda res ta prizor z bistrim pogledom) Ne, ne
smo se zgodili! (Kster odide.)

18. prizor.

Pojanec, Lenka, Samuel

Samuel: Hehehe! Jaz naj' grem! (Gre - ozadje)

Lenka: O oče, oče, kaj bo z menoj'?

Pojanec: Saj to ni nič' plete moje, to je smota, gotovo je
smota. (Zunaj priskiteta dva strela.)

Lenka: Kaj je to! Kster - mster! O oče, jaz sem hrina temna.
Jaz sem vedela, da je tiholepec —

Pojanec: Ti? Ta je tiholepec?

Lenka: Jas! On je res, res je! Odpustite oče! Odpustite!

Poljance: Ti si reddes! Pramotes! Ticina pramotes!

Samuel: Jaz sem imel pendarle prav! Rebe!

Leha: Bejusk te oče odpuščite mi!

Poljance: (ji pakuje od sebe) Prosé hinarkes, oskannujás próstev
hišo našo.)

19. puzga.

Prufonji, Rehel.

Rehel: (vstopi s samohesran v roki) Resen je! Skajni'le leji — Samuel
In to si ^{stari} ~~separat~~ ti, moj nekdajni oče!

Lastu!

29/11.16

11 ^{hr}
franci

Samuel, ogjer, Leuka, Satja, Jumej.

III.

1. prizor.
#

(Pri mizi na desni spredaj vidita bogjar in Lenka, skupaj, postrepane in čini obkroži in poto. Na ~~desni~~ ^{levi} zadaj vidita šebija in Fernj. Na desni zadaj sedi Rachel, glavo prilepko z rokama. Samuel, postrepan in skrivljen, hodi po sobi sem ter tje, in se včasih ustavi pri mizi na ~~desni~~ ^{desni} spredaj in včasih vrede na stol pri tej mizi. Kmalu zapet, ostane in hodi sem ter tje.)

(Včas je. Začel sem dijati je se ~~le~~ ~~well~~, toda mudi se. ~~Fernj je let~~ ~~naprijazno~~ ~~seme~~, ~~skoro~~ ~~ni~~ ~~dej~~. ~~Naprijazno~~ ~~gerenki~~, ~~dan~~.)

Bogjar: Ali res ne bo nič, Samuel?

Samuel: Povedel sem ji: Ne vem, čemu bi prodajal Poljanca? Bog mi je pokazal, da sem težko gestujal, denar, da sem ~~se~~ se kupil to hišo -

Bogjar: Fajha, ali me težko, kaj nas bo boga, nič pa vsi semo, kako.

Samuel: (razdražen) Kako?

Bogjar: Ali naj ti reče dan spusti prave, kako! Mi semo kako, pa je.

Šebija: O semo, semo!

Fernj: Pa si dobro!

Samuel: Kupil sem hišo od Poljanca, (Lenki) Pašega blazega pihovnega očeta, naj bi videl prebi raj, če posteno semo.

Lenka: (se z grunsovanjem obine pravi.)

Samuel: Res, res, gospodična amaja, res, res! - In, da bi jo vedaj prodal, ko se mi je tako prihujala. Res, prav žal

† (katyi in Terneju.)

mi je, ne morem.

boljari: Saj bi me prodal Poljanec kakorim tujcem. Bestija stara! Saj bi jo dal je Lenka, hi ji go vech bozjih pravicek ~~ga~~ gre.

Samuel: Psi Jehovi! ~~ga~~ ^{gre} jo bozjih pravicek meni. Kupil sem hišo od Poljanca za pristen denarje.

boljari: Saj biš dobil ~~ga~~ ^{gre} nazaj hiše bozje pristen denarje, hi ni jst dal Poljanec za hišo. Saj jo tisti, hej se Lenka.

Lenka: Levedes jo tisti. Vše jih je dobil za hišo od Samuela, go oči. ~~svi mudi/ja jaz.~~ ^{Pravila sem je bolikobret boljarija naj huzi-}
~~ga me~~ ^{Poljanec nazaj.}

boljari: Saj bi jo bil, se bi jo dedec dal. Grej ga, kakšen je, ~~bo~~ ^{bo} ~~hudi~~ ^{hudi} jahel, poln samega punitnega grehe. Prij upam sje dva ~~pehla~~ ^{pehla} dobite grisar dušo, hoh od njega kaj.

Antija: Saj je Poljanec, daj!

Jenny: Kaj je jo, čemu ti jo to?

Antija: Saj bi nisi za gostilno.

boljari: O, saj je, le poglej ga, keho huzi krempofe na ovek sold.

Lenka: Prosim vas Samuel, prodajte mi domacijsko nazaj.

Samuel: O, gospodična, draga, ~~ga~~ ^{gre} ne morem. Rje naj starijem jaz in Lenka moja.

Rabel: ^{na} ~~Proti men~~ u mi hebe par nič ozhati, ker prodajte.

Samuel: (začuden) Tahr? Pa zahej?

(Par hisper je ve tih.)

Rahel: Jaz ne bom prebivala tu v tej hiši, hjer me slaberna
 stvar spominja moje nevarice. Po petih letih, ki sem
 jih prestala v kaznilnici, sem pisla zopet sem, samo
 da vidim se enkrat kraj moje prve ljubezni ~~nevarice~~, ki
 je postal grob moje prave. Kar povodite Poljane in povodite
 proč.

Samuel: Jaz proč? In gahaj?

Rahel: Če Jas dobiti tu pusto, ne vem, če se bo našel kdo, ki
 bi vas pohovel. In če bi se ^{u bo} Jga, denar. ~~nevarice~~ In pogum
 moči ne bo upal nihče iti mimo Poljane, da bi ga
 ne našel moj s hrasovimi rokami, grozna ječica pod
 pezo z zlatom napolnjeneje rvice. (Podpe zjed glavo rohamo in gloda in mijsi.)
 (Zunaj u inje, hot li nenadoma vzgl vedelo po klets verigo.)

Vai: (prosluhnejo, nastane šuška, grozna pazja, na to spuzovni.)

Poljan: Na, udaj si pa plival. ~~(~~nevarice~~)~~ Ali se ne daš?

Halija: Daj no, daj, Samuel!

Fernej: Usniti se Lenka!

Lenka: Res, usniti te, Samuel. Gledite, po vas je pisla nevarice nad Pera,
 ki je udaj, kdo se boje, v fujiini, onshan moje, nevarice je zedele
 Rahel in mene ravnsdako. Ne jzofuji bi se umala potihati
 po fujiini potu, darsi obstoje se domaorja, hjer sem jivela, hok
 shok in ki so jo ^{smeli} je mojih starih stari. ~~in ali~~ Daj ram

daru pamodaliko, kot ste očetu dali vi, bogjar im^{no}je ^{moj}denar in lahko
plačate tekoj.

Samuel: Razumljivo, kot sem, dal jaz? Hehe! To je, daro pemačo.

Bile so popravila in ---

Šebija: (z prokine) Kaj? Popravite za Poljanec?

Fernej: Pa je za lepa!

Bogjar: Pomajduh, Samuel, vedel sem, da si cigan, ampak, da
si tak, se tudi nisem mislil.

Samuel: O, o, mnogo popravil, mnogo, rejemite mi!

Bogjar: Ti si pa popravljal, ti. Za stare skrivje si reč dobil, hoh
si dal za vse skupaj. Poljanec je bilo dobro žal, da ti
je dal, kistja! Tu o emi jezi je bilo: Lenko od hiše,
Poljanec pa prodati. Ti si pa že kmaj čakal, da ti
pade zrel jabolko o usta.

Samuel: Resel sem s prosternim duvajem, bog mi je pušca!

Bogjar: Kaj brs br govnit! Ledojo posej; združihel te oprasam:
Ali deš, ali ne deš?

Samuel: (premislje) Za br sem ne muen!

Šebija: Ledojo se gre za sem.

Fernej: Saj reč, her je revez. (Samuela) Ali se nimas doiti, se
kinor pod podam? A?

Samuel: (neprijetno prizadeb.) Jaz, pod podam? Pri Jehori. ---

boljari: Ja, privedel, boliko pa hoci sineti potem. Pa naj to poraj.

Samuel: Jaz pristo prodam lahko za peceniet boliko, bolikor um del jaz. Ali vam gospodična, dam perola paraj. - Hal sem sestivo goldinarjev, vi mi dajte deset. - (Zmislilo se je.)

boljari: Ho, popar!

metija: Tram te bodi!

Fernej: Na dui naj ti zgne!

(Hito vsi ob enem.)

Lenka: (je energično ustala, boljari.) boljari, opravila pra! (Lehainim glasom.) Grem, da pa ne bom ste sama po svet, si preskibim dnuje in te prabim Samuel. (Naglo odide.) (Premar)

2. prizor.

Dvojici huj Lenke.

Rahel: Prar ima lenka, pra. 6 problemov, huj pridesi, huj pridesi! (Hito ostane.) Pece me, kot bi recela v peklu. (Je pred Samuelo, ga pogleda v obraz) He stave, ali si se fir? Fej, smeljo! (Zgine sboji mate v no.)

3. prizor

Dvojici huj Rahel.

Samuel: (kot, da se ni zgodilo nic.) Stunnilo se je, heba bo luci. (Je na lero k matam.) Felka, napravi luc in sbezi gostam. (Iscele sboji mate na lero.)

4. prizor

Prizorji brez Samuela, potem Felka

Šebija: Ali si ga videl, murinar?!

Fernej: Kaj ti nama bil najraje zlorod odhval.

Bogjar: To ti je bestija, raj pravim, jud, no!

Felka: (pisole skopi meto na lici z uggavro tuskro.) Dobro večer!

Kri: Dobro večer, ~~Lea~~ Felka.

Felka: Čisto - temo ste je. (Prizor prebilko.)

Bogjar: Dobra - temo, Felka. To je hudič, ti večer, kuhaj mi vas. Sedaj je pa lue, ko si ti prisla. (Za potegne le sebi.) Če ti se tele ne bote na Poljani, potem res ne vem, ~~le~~ kaj ti jud z gostilno. (Za boje.) O, ti hudičica ti! Ja, kaj, ko pa človek mi reče mlad.

Šebija: Kaj ne, kaj ne!

Bogjar: Ja, menda, ja! Bestija! (Je nehel bogati Felka.)

Felka: No, ali vam je sedaj kaj lažje?

Bogjar: Kaj mi bo lažje? Se huje mi je! Licer pa Felka, res kaj, pijace pijesi. (Šebiji in Fernej.) Vidra pa prisadite rumkej, in bokal ga bomo pšupoj.

Felka: (Šebiji in Fernej.) Potem pa le sem! (Vdise na leri.)

Šebija: Ali boš mari ti plačeval danes? (Vstane in gre le Bogjarji miži.)

Fernej: Saj nisi nič gaslujol z misetajenjem, hec mi bote nič s

hupčijo. (Gre tudi le bogljajev miži.)

Bogljaj: E drisa, hrišćanska, ze kaks lobal rine imam pa se
zmiraj, čepas mi več bistih časov -

Helija: Jih mi, jih mi, pa jih tudi ne bo več.

Jernej: Spet bi bili lahkro, če bi se nunit Pero.

Helija: Kaho naj' se nune? Da ga zapre! Saj smo ^{se} jim se mi komaj
zmuynili.

Bogljaj: In se to se imamr zbolcliti ^{le} Kannelori punce.

Jernej: Golovr!

Helija: Prar pes!

Bogljaj: Seveda, no! Tisti pšajnik, bi ga je ona uvelitel je jezil
shyji več meces na nas ni videl za vse. Ezeleti v pisarni
ni hotel ničesar, da ^{bi potem} ~~potem~~ ve na enkrat odkril ni, da
bi ~~potem~~ tam v mestu gozpodje, kar zijali, kaho je
narivan in malrit.

Jernej: Drog rari, da bi bil pcedal!

Helija: Ni bli bi bili sli v maruško.

Jelka: (pinere vino, pulari, sekencio na mižo in z dolgo miže
pinere kozarca za Jerneja in Helijo.) Naj vam pa jaz
nesočim. (Toci) Ah, jaz sem tudi sijna! (Gre
k omari in pinere kozarec in si netoci.) Na, dobro
zdravje! (Ni pičijo. In pičijo.)

Božar: (ogleduje Felko.) Jaz ne vem, kako lahko punca si Felka, kako morda služiti pri temu smrdljivemu jodu.

Felka: Hm! Imam zmiraj nehd, nič ne oboham. Naj^{le} smrdi!

Vri: Heha! Ta je že dobra!

Felka: Ohelo naj vam se neticim! (Netici prazne kozarce, tudi peti.) Le pijmo še malo. No žurnej, kaj pa se bi lahko krameljlaro dijts?

Žurnej: Ah, nič!

Felka: Eh, žerca! (Dvigne kozarce.) Na dobro zdravje!

Božar: O, ti keberček zelen! Na zdravje!

Vri: (beho in potem pijejo. Felka flegmatično z veseljivimi pogledi, Božar ves zamelkujen vanjo, vpijete do dna. Netija in Žurnej, kot da se jima gabi Felkin postopanje le malo pahnosta.)

Felka: (Žurnej in elatiji.) No, vidra ste prava gosta. Tako pijjo kure. (Postavi kozarce na mizo.)

Božar: Ja, kaj ne? Šene poglejte!

Felka: (Božarju.) Vi ste se že dreb mladilo.

Božar: Ja, ne vem, kakot bi bilo.

Felka: (že ko Žurnej mu nehoj pripeta na uho, potem ga naglo poljubi na usta in smeje odleti na levo obzi neti.)

Žurnej: (pljunc in si obriše usta.) Je pa že tako, ta prokleta gansha, da je ni mogoče prenasati.

5. prizor.

Nujniji kraj Felke.

Božjar: (si nebróci) Kaj se tó žejše fernej! Ti si lektor tebe, ker se še mlad in zbiram. Bistlje! Anjake jaz! (Pipe) keru se je melo pijemlje. Pa raj mi čuda! Lhno ves pogoldam vedim kuhaj in putiskam juda, nej prude Poljanov. Pes, da ne pijem za proje, spigantim se za pecno. - Saj mi je dela Lenka, denar. (Pipe)

Helija: Lenka je mala pendar se pecij prodavati za staremu.

Božjar: Loreda je, anjake salšer za tudi nime, da bi dela dech. kiroc je pogno Poljanov. Se poglejte, se boje s hote je pro. del za starim. Saj pravim: Jud je jud.

Helija: Saj tudi ni prav rasol iteri Poljanec, da je zagnal deklete in prosti ni, do punitve me ni oprášel zanjó.

Božjar: Vó, smat pa vse - vse - vsecego melo pudenjéci. (Pipe)

Fernej: Pa helina je Samuelova deklet postelo. Rekm, da ne bi bile pri pari pameti.

Helija: Tudi čuda mi: Pet let - jévi. F

Božjar: Kaj pa je bile teho nemuna, da stelpi na skajnikca!

Helija: Sej ga nucea! Vesel tudi, da je.

Fernej: Ona je parozepiar bpele za nas vse. Si smo bili prosti, ona je zeb let - . To ni malenkost.

Božjar: (pipe) Ni, ne! (Se vedomi na mizo in zóme dremeti.)

Fernj: Bog se, kje je Pero?

Melija: Pokral jo je čez mejo. Nikjer ga niso mogli najti.

Fernj: Tu Poljana! Kakšno življenje je bilo reasih kuhaj!

Melija: Ja, no, kaj čiš? Je že teko.

Bogjar: (dremaje) ehm, ja, je!

Melija: Zpira in popeliva. (Zpije.)

Fernj: Saj je res! (Tudi izpije.)

Melija: Kar pra imela prej tam, sra je plačala, hej ne.

Fernj: Ha, da! To plača se bogjar. (Vitane)

Melija: Saj je rehel. Za lenkim denar (Vitane.) Lahko nič bogjar!

Fernj: Pusti ga, pusti!

Bogjar: (mits o ris ne pogleda.) Lahko nič, jaz tudi, jaz tudi!

Melija in Fernj (odsiveta.)

(Premar, Ne je bilo, samo reasih u čnje smičanje bogjarjev.)

b. prizor.

bogjar, Pero, potem Felka.

Pero: (pride po premaru sboji nete. Kleti ga je bilo je prej isti mirus skua.

brnjen je v čim plači. Na glavi nosi širok čim hlobuk. Gosta, črna
koda ga prebraja, da ga ni mogoče težaj spoznati. Ne pragnu pr-

stoji in ogleduje robo, potem vslopi. Neboj časa čakal, potem pr-

leka s pelicor na ^{o zgodnja} svizjo, spremeni glas, da bi ga težaj ne pr-
znali.) He! Zvestina! (Le vrede ko svizji na levi o zgodnja.)

Jelka: (puste od leve spredaj, ppozi, da so drugi že šli, zase.) A, so že šli. (Gre k Peru.) Dobro večer, gospod!

Per: Dobro večer!

Jelka: Kaj želite, gospod?

Per: Vina, najprej vina, potem, pa bi vas rad najprej spregovoril.

Jelka: Prosim. (Gre proti levi spredaj. Ko puste v sprednje, za se.) Zanimivo mi je to! (Odvleče rjuzi neta.)

Per: (gleda po sobi.) (Premla.)

Jelka: (pinese vino, postavi kozarce pred Per, vni nabóci in vede k njemu k mizi. Na dober zoharje, gospod!

Per: (pije prjimek vina, potem, pohlaje na bgljarje.) Kdo je tam?

Jelka: Ah, star pijanec. Zaspal je!

Per: Je li kuhaj še Samuel gospodar?

Jelka: Se, se.

Per: Ali je njegova hčurka že doma?

Jelka: Le, kakih šest tednov.

Per: In ji radaj doma?

Jelka: Krišim, da ne. Videla je nisem.

Per: In Samuel?

Jelka: Je tam v svoji sobi. Ali ju poznate?

Per: --- Poznam? No, da! - A kdo je ta, ki spi tam pri mizi?

Jelka: Ah, baraba!

Pero: (ostane jezno in ga gleda. Ko ga je ogledal.) Ali ni bogjar?

Jelka: (ji začuden postela.) Da, Bogjar, gospod. (Zave.) Kdo je neki to, da pozna me.

Pero: (Jelki) Lahko gnete po mojem opravku. Kadar bo treba vas pohlicem.

Jelka: (uzgajeno, ga se) No, ta je pa prijazen! (Obrzole na levo spredaj)

7. prizor.

bogjar, Pero.

Pero: (tune bogjarja) He, Bogjar, bogjar, zbudi se!

bogjar: Ah, no. Bistje! Kaj pa je?

Pero: Zbudi se, no!

bogjar: (globoko vzdihne, zgetleho.) Pomejdenha, kaj pa je?

Pero: Zbudi se, pravim.

bogjar: (si mane oči) Kdo pa je? Pomej---!

Pero: Zbudi se zbudi!

bogjar: (preucicem, ji spoznal glas.) O, bog! (Pstni se koncem, da ga odnese po jobi.) Ali je mogoče?

Pero: (smej) Je, je bogjar! Bodi pozdravljen! (Lizjeta - roke.)

bogjar: Jezis, chajja! Pero, pa upas pristiti sem?

Pero: Tebe se menda ne bom bal.

bogjar: Ahne, vem, da ne. Povej, povej, po kaj pa si pristil?

Tu jib imas. (abu da denar.)

Pero: Ta ogameu pebo, ker mislim in, da zopet grem.

Božja: - - - In, da spet greš? (Leopoteke pr. art.)

Pero: Ta, in se to noč. Predi re! Kaj se te teho zanasa?

Božja: Kaj me bo? Pijača! Pijača me zanasa.

Pero: Kakor vidim je ji se vedno dovolj.

Božja: O, ne zmiraj. Ves danes smo huparali in nič hupili - samo pili. - - No ja boja Lenka je buhaj.

Pero: Lenka?

Božja: Seveda, Poljančeva Lenka in je hotela hupiti nazaj Poljanu od Samuela. Ves punca ima denar. Stari je pred mescem umrl, dehte pa je podedovalo, redaj bi pa rada Poljanu nazaj.

Pero: In Samuel?

Božja: Je ne da. - - To se pravi, da jo je, da, ampak zeltera, da za njo desetstisoč goldinarjev, ker pa Lenka dati ne more, ker jo ni imela poliker. - - Saj imam jaz Lenkin denar buhaj.

Pero: Telo buhaj. Stari lopot se se mi poboljšal. Koliko denarje ima Lenka?

Božja: Sedem tisoč.

Pero: Tudi jaz tri. Tudi se strega in ga pripelje sem. Reci, da hupis za Lenko in ne omeji ničesar o tem, da sem jaz tu. ^{čez nekaj časa,} Jaz se ~~vedno~~ ~~bo~~ ~~mi~~ ~~izgleda~~ Jaz napisem pr-

4 Rebel: (stopi neopojane) stopi vrata v zgodjini, da stiti na
slednje Perce beude. Tani obstoji in opazuje Pera.

godbo in jo pustim tu na mizi. Sedel bom tamle s koto. Kaj
potem je moja potra. Fdi!"

Gofja: (je proti odloam na levi spredaj.)

Per: Toda molči! Reci metaheerici, naj prinere papir in črnilo.

Gofja: Bom, bom! (odide na levo spredaj.)

8. prizor.

Per, Jelka

Per: (je le svoj mizi - ozadju, molči in izpije s dušku kozare vina.)
Kakoj duša prokleta! - - - A hje je pua? (Pride v spredaj.)

Jelka: (prinere papir, črnilo in pero in dene vse na mizo spredaj.)

Tehr gospod!

Per: Hrala! - - ~~1~~ Ali Samuelove hčurke res ni doma? (Sede.)

Jelka: Ne vem, mogoče je svoj sobi. - - Greer pa gospod, ali
more biti ravno hčurka?

Per: (je pmeri z obeh pogledom od nog do glave.)

Jelka: (enti tr in odide.)

9. prizor.

Per, potem Rahel

Per: (pua pogledu. Počasi in mirno. Ko je napisal, vstane, je le hči
in tihr huc.)

Rahel: (je zapla meta, da so gospotala in pride v spredaj hotec iti
shoji mate na levi.)

Perro: (ne je opel, ko se zapopetela mato, zagleda Rahel, hiter položi papir na mizo in ji zastavi pot.) Rahel! |

Rahel: O! - - - Ti! (Odkoči najoj.) Pe - Perro!

Perro: Bodi mirna Rahel! Gledaj res, jaz sem.

Rahel: O Perro! (Le ga hicerito oblene, ludi on jo objame rheskur. - - Ne, ne Perro! (Le mu hoče izhgteti iz objema.) Ne, spusti me, Perro, spusti!

Perro: Ne, Rahel, ne, redaj si svoje!

Rahel: (zahrčai in ga pune od sebe.) Ne, ne morem, ne smem. Na meni je glavin, umar, zametui umar. In se ne boj, kar je huje, se mnogo huje: skozi objemi visoristi. - Ves pet let je od tega, ko sem hodila ka skajnikom - - . Ne, ne Perro! Jaz sem! (Gloci skozi mato na levi spudaj, kar je on zahrani, potem se obene proti zdrujini vratom. Proč, proč!

Perro: Rahel, ne budi ahroje! (Je pivrize ka peti.)

Rahel: Pusti me, pusti Perro - - - (kot bi se onesvestila, leži v nje-govem objemu, oči upate v njezore.) Ah - bog! - - -

Perro: Gledaj pisel sem čez mejo, ko sem ^{damuval} ~~gledal~~ ^{maršičiti} da je doma -

Rahel: (kot s sanjat.) Doma? Saj nisem doma. O prebelsko prava na tem starem zgodovju. To ni, dom, ko je pekcl.

Perro: Pisel sem, Rahel, da te gagem seboj.

Rahel: Jaz s teboj? O kakor pada, cho bi bila take, kot prej - prej
nehodaj, a sedaj mi smogroce. Zaparila sem east in pro
stevje - - vse je proci - -

Pero: Zatovala si se za me, edino za me in skahopetor je
bila moja pravnaja, da sem sel sez mejo, tebe pa pustil
v namoti. Vopusti hui to Rahel - - -

Rahel: Vse, kar sem shvila sem shvila res iz ljubezni do tebe in
skrb za tvojo ohanitev mi je nelagela tajke zatre. Sedaj
je dojatvoroavn in na altheyu, hjer je gvel nebeski pla-
men in zafogel zater je le se mltro oglje in pepel.

Pero: Ali me ne ljubis rec?

Rahel: O Pero, ne sem kaj odgovoriti me to vprasanje. - Vpetih
letih v kaznilnici so atopeli vsi cuti, da sem vcasih mis-
lila, da sem vsa iz kamna, da v glavi mi moggan in v
psih ne srca. Potem pa si ostal pred mojimi ocmi te,
ti Pero mi behol se je razpelito mltro oglje na oltheyu
in smogroceu plamen je hepenel te rishu in ishal to
prosil mltro zater. Cutim, da te ljubim se hots
vedno prej, a hojim^u, da sem prestala, prestala in
previc pregrisna - - - (zachtli.)

Pero: Glej Rahel, hiski dan, ho si me resila, sem sel sez mejo.
Ho sem atopil tje in pogledel nazaj, u je stognil v

7 new birds in

meni ribar brepenenja in hubezmi. Lateral se me je obujp,
kadar sem pomislil, da sem te jeknol / v nesreco. Tsch
pet let, dan za dnem me je mišlela rest, in mi očitela
lejko kvindv. bb enim pa je scc zahespenelo po tebi
leko, da bi umeti ne bil mogel, ako bi prej ne bil
vsaj videl, vsaj videl - tebe. ~ Zabr Rahel / prosim
te, pojdi z menoj. - - -

Rahel: Da, pojdem!

Per: Pojdes! Po pojdes! (dolg objem.)

10. prizor.

Prejansa. Gofar in Samuel.

Samuel: (še v sobi za kulisami na levi spredaj.) Bomor videli, bomor
videli!

Gofar: Aisto gotoor! Tuelbisoi bi kar nastejem.

Per in Rahel: (u spustite)

Per: Ledaj budi mirne Rahel. Ledi hja v kot in prepusti me meni.

Rahel: (rede v kot na desno, kjer je sedela v začelnu dejanje.)

Per: (rede k mizi na levi zadej.)

Samuel: (stopi rboji vrela levo spredaj.) Bomor videli, Kje imaš
denar?

Gofar: Eh, hudiča, buhej v japu za smam. Tam na mizi pa
je prgsdla. Kar prodnisi, potem ti per dam denar.

Samuel: Taj denar, prej ne podpisem nič. Taj denar!

ogljav: Kaj preberi kaj bi podpisal.

Samuel: Dobro! (Tiho bere pogodbo.) Je je par, je je par!
Ledo je denar!

ogljav: Denarja ne dam prej z roka, predur ne podpisem pogodbe.
Vidis, tu je. (Stoje bankovce.) Eden, dva, tri, štiri, pet,
šest, sedem, osem, devet, deset. (Jih položi na mizo.)

Samuel: (reče pr njo.)

ogljav: (sišči z roko na nje.) Podpiši potem jih pa
dobiš.

Samuel: (podpiše pogodbo.)

Pero: (je med tem tiho stopil Samuelu za hrbet, mu potegne
z eno roko iz roke pogodbo, z drugo pa z mize de-
nar, potem stopi, se predur ne Samuel zgre r ne
drino ogledja.)

(Stopi obur prvebi zar ognja, ki redno narasča.)

Samuel: (se ohema.) He! Kaj je to? Leparija! ogljav, hje je
denar? Taj ga sem! (Trese ogljava) Taj ga,
lojor!

Pero: (se odhije, z mišnim glasom.) Samuel, ali me se
poznas?

Samuel: O Jehova! Pero!

‡

11. prizn.

Puštajući, bog božjajev

~~Rachel, pro!~~

Rachel: (skriči meću obas) Bće! Stojte! (Hoće pusti Samuelu, meću tem
próci strel, ona zehóci.) Ah! Per, prunó! Per! (Le zjednó.)

Per: (miróci) Moj bog! Rachel! Rachel! (Le skeni k nji.)

Samuel: (ob prun, ho óje, da je podla Rachel.) Bog pravióci, koj reu
strel! (Hoće k Rachel.)

Per: (ga pune próci) Poberi se, sí ne te ubijem!

Rachel: Per, odpušti, odpušti. Jaz Mureu, odpušti!

Per: O Rachel! Rachel! — Tudi to reu zehóci jaz. (Pobledne k nji.)

Rahel: Ha, Pero je prišel je po me. Jaz grem z njim za redno!

Pero: ^{Prišel sem, da bi te ušel} ~~Fant, strah me s teboj.~~ Ti si mi jaz sva zehnila tudi Lenkino nesrečo. Ledej ji praveš! Pogodbo si podpisal, pravec je njeno. Denar ji pa izročim jaz najej.

Poljan: (je pogledal skozi okno) skoj bog, gori! Gori! (odide)

Samuel: A tako misliš! (Zame urno iz žepa samohes in ^{ponovi} ~~izpusti~~ na Pero, ~~pa na Rahel~~)

~~Pero: (tr opazi urno izpusti na Samuela.)~~

~~Rahel: (zohviti) O bog! Pomiró! (Pade.)~~

~~Samuel: (se optere proti mizi se prime za srce in diha zehni) Proklet! Proklet! (Pade na tla.)~~

~~Pero: (zopazi, da je padla Rahel, hoče planiti proti Samuelu, ki že pade, potem se vije na tlehna k Rahel in zehni)~~

~~Rahel! Rahel! Mrtva! O usoda! Tudi te nesreča mravn liti krv jaz! (Se zgleda k Rahel)~~

12 prizor.

Prejšnji ~~boj~~ ~~Poljan~~, Lenke.

^{Belobla} (zganj) ^{narasča}. Čuje se prasketanje ognja in, kakor se prdirajo kamni, skozi okna udaja v sobo dim. Sa-
lic nehi se čuje plah govor. Ko se Pero govori
zadnje besede se prihaja pri oknu v ozadje, Lenke
in hčeri v sobo: Poljana gori! Porabim te

61. 30/4.18.
1/2 1. 27.

Samuel pojdi z menoj pro preta!

Samuel: (postane pozven, pogleda skozi okno.) Guri! Poljana, guri! (Vgleda skozi okno na desni. Sheba hise se je njezela! O bog, moj denar, moji cekini, moj denar! (Vdisele skozi vrata na levi.)

Senkar: (je odstopila od okna in se čuje oddaljen njen krik.) Poljana guri!
Poljana guri!

Lector!

